

Fjellvåken

Medlemsavis for Troms Turlag • nr. 2 - 2022 - 44. årgang

**Dispensasjoner og snøskuterkjøring
Ånderdalen Nasjonalpark
Jo mere vi er sammen**

Naturopplevelser for livet

Troms Turlag

Dispensasjoner og snøskuterkjøring

Vi møter et utfordrende og tungrodd byråkrati for å holde turlagshyttene åpne.

Det er mange som setter pris på Troms Turlags hyttetilbud, med 38 ubetjente overnattingshytter fordelt på 20 ulike hyttetun rundt om i Troms. Med disse hyttene tilrettelegger vi for et enkelt friluftsliv for medlemmer og andre besøkende, og bidrar til å få mange ut på tur. Men for å holde hyttene åpne kreves det forsyning av gass, ved, utstyr, materialer mm, og dette kan ikke bæres i sekken eller trekkes i pulk. Vi er avhengig av motorisert transport for å kunne holde hyttene åpne.

Det er opprettet et nasjonalt motorferdsellovutvalg som skal jobbe fram et forslag om revidering av lov om motorferdsel i utmark og vassdrag med sikte på økt lokalt selvstyre og redusert byråkrati knyttet til praktiseringen av loven, samtidig som hensyn til natur og friluftsliv blir ivarettatt.

Utvalget skal utgi utredningen i form av en Norsk Offentlig Utredning (NOU) innen 1. desember 2023.

Troms Turlag ble invitert til å holde et innlegg for motorferdsellovutvalget og være

med i en samtale rundt problemstillingene. Vi oppfattet det som et nyttig dialogmøte.

Det virket som om det gjorde inntrykk at Troms Turlag med 2,5 ansatte i administrasjonen bruker enormt mange arbeidstimer årlig på å søke og administrere transporttilatelser. Spesielt mye jobb blir det når vi ikke har fått de dispensasjonene vi har søkt om når vi har planlagt transporter i detalj og involvert mange frivillige. Selv om vi har søkt i god tid opplever vi stadig at dispensasjonene ikke er ferdigbehandlet når vi står klar til innsats. Og kommunene med streng praksis bruker mye «unødvendig» tid på å behandle våre søknader. Her er det rom for avbyråkratisering. Både vi, kommunene, og styrene for verneområdene bruker mye tid til behandling av søknader om dispensasjon for motorisert transport etter dagens lov og praktiseringen av denne.

Vår kjøring er definert som nyttetransport, men vi sitter igjen med «dårlig samvitighet» for at vi må «plage» kommunene og vernemyndigheter med våre søknader.

Vi tilrettelegger for allmenheten for å gjøre naturen tilgjengelig for flere. Våre hytter er også en del av sikkerheten i fjellet. Da tenker

vi at det er et paradoks at vi må bruke så mye ressurser på å søke dispensasjoner.

Vi har ved flere anledninger vært nær å måtte stenge hytter da vi ikke har fått tillatelser for transport av ved eller gass, eller vi har vurdert å måtte stenge da vi ikke har fått de nødvendige tillatelsene for å kunne utføre pålagt branntilsyn.

Et eksempel på utfordringene er å søke dispensasjon for transport til Vuoma. Vi er pålagt av styret i ØDN (Øvre Dividalen Nasjonalpark) å kjøre fra Altevann. Da må vi søke dispensasjon fra Bardu kommune, og vi må søke dispensasjon fra Målselv kommune fra kommunegrensa og inn til hytta. Og i tillegg må vi ha dispensasjon fra styret i ØDN. Totalt må vi ha tre dispensasjoner for å kunne kjøre til Vuoma-hytta.

Praksisen er så streng at noen steder at vi blir tvunget til å fly helikopter. I et verneområde får vi bare to skuterturer hvert år pr hyttetun. Behovet er 10 turer. Vi etterspør miljøregnskapet ved å fly helikopter – og vi etterspør støyregnskapet – vi får kanskje ikke så gode svar.

Troms Turlag har et vedtak om at vi ikke skal kjøre på barmark til hyttene som ligger fra vei. Derfor gjelder alle våre søknader om dispensasjon kjøring med snøskuter på snødekt mark.

Vi ser at dette med motorisert kjøring i utmark er et tema som engasjerer mange. Det blir ofte høy temperatur på sosiale medier når temaet diskuteres.

Det kan noen ganger virke slik at noen tror at Troms Turlag har fri tillatelse for å kjøre til hyttene. Faktum er at vi bruker mye tid på våre søknader og vi har stadig utfordringer med å få transportert det mest nødvendige utstyret med de dispensasjonene vi får.

I Troms er det mange som bruker skuteren som en del av friluftslivet, også mange av våre medlemmer. Det er store avstander i fylket. Mange kjører til enden av isfiskeløypa, for så å fortsette innover fjellheimen med ski og pulk.

Tunglasta skuter

Vedtransport til Gammelhuset i Skipsfjorden

Vi har gjort avtale med Storfjord scooterforening som hjelper oss med transport til noen av hyttene. Det opplever vi som en nyttig avtale.

Vi har også hatt møte med Midt-Troms Motorferdselsforening for å bli bedre kjent med hverandre og bli bedre kjent med hverandres standpunkter i skuterdebatten. Fint å sitte rundt et bord å diskutere saklig.

Turfolket søker ro og stillhet når vi er på tur. Men samtidig erkjenner vi at vi må benytte motorisert transport for å kunne vedlikeholde og bringe ved og gass til hyttene. Det er et dilemma. Om vi i alle sammenhenger sier nei til snøskuterkjøring møter vi oss selv i døra. Det er store arealer i Troms og vi ønsker å være konstruktive å se om det kan finnes alternativer der skuterfolket får kjøre og vi får beholde stillheten.

Tekst: Arnulf Sørum

Sykkel- og kultur-tur i Bjarkøystedene sommeren 2021

Syklene ombord på Fjordprinsen

Av Ellen Marie Ingulfsvann

Vi er godt inn i det andre corona-året og tid for den årlige sykkelturen i venninne-gjengen. Siste sykkelturen gikk til Piemonte i Italia i 2019 og det føltes som evigheter siden. Italia fristet ikke like mye, så det er Norge som gjelder. Og hva er vel bedre enn kortreist nærtur i Nord-Norge da?

Etter at jeg hadde en fantastisk padletur fra Bjarkøy og rundt Meløyvær i 2019, kom ideen om å gjenta et besøk der. Det ville bli en kombinasjon med hurtigbåt og sykkel. Jeg hentet også ideer fra Sykkelguiden for Nordland, Troms og Finnmark fra 2009. Forslag til reiserute med alternative ideer ble utarbeidet og lagt ut til vurdering.

Vi hadde et ønske om en tur tidlig i juni, og det kan jo være et stort sjansespill her

Ut til campingen

nordpå. Lite visste vi om at vi skulle treffe på den ene av de to godværsperiodene denne sommeren! Snakk om gullhår!

Fire venninner satte sjøbein og tok hurtigbåten med sykler og sykkelvesker fra Tromsø til Harstad tidlig en fredag morgen. To andre venninner kom kjørende fra Kabelvåg. Vi møttes på kaia i Harstad i et strålende vær - sol, kortermer og havblikk. Siste bunkring ble gjort og eventyret kunne begynne. Mannskapet på Fjordprinsen var veldig behjelpelig med innlasting og parkering av de seks syklene. Stemningen om bord var lett, lystig og sommerlig, og vi kunne nyte naturen fra dekk under hele overfarten. Siste stopp er Krøttøy i Meløyvær. Fra Maritvika er det en kort sykkelvei på grusete vei inn til bosetningen. Hva frister en fredag ettermiddag den dagen sommeren kommer? Jo, vi svingte rett inn på Valhall overnattingssted og bestilte et glass hvitvin i solveggen. Vertinnen var hyggelig og anbefalte oss fine teltsteder ute på Øya hvor det gikk vei ut på en anlagt molo.

Perfekt sted med ro og natur og gode telt-

plasser. Siden dagen var fin og stedet nytt, måtte vi starte utforskingen av øya første kvelden. De fleste husene og selve tettstedet ligger på den største øya Gårdsøya. Der ligger også Ramsalt Pub som er åpen i sommersesongen. Denne kvelden skulle det være konsert og vi hadde bestilt mat der. Det hadde pubeieren glemt. Vi ble tilbudt en oppvarmet gryterett/baccalao som var elendig. Da ble det øl og peanøtter.

Mens vi satt ute på kaia kom havskodda sigende og temperaturen sank selvfølgelig. Vi returnerte derfor til teltene og krøp i soveposene.

Neste dag hang skodda igjen, men vi fikk morgenbad og bål til frokosten. Utover dagen varmet sola slik at skodda forsvant og vi kunne fortsette utforskingen av øy-været. Syklet alle veiene og snakket med folk ved husene og fotograferte. Møtte noen som kokte krabber og andre som dro på havet. Meløyvær er et gammelt, nedlagt fiskevær med under 10 fastboende. Det består av 52 holmer og øyer med Gårdsøya, Krøttøya, Russøya, Svinøya og Nautøy som de største øyene. Det er mange fine og hvite sand-

strender og er et skikkelig padle-eldorado. De har ei gjestehavn med flytebrygge og 3-6 gjesteplasser.

På Krøttøy ligger verdens mest moderne kystartillerifort som ble oppført på slutten av 1980-tallet. De ble bygd som et resultat av den kalde krigen. Kanonene er bygd i mer enn 30 meter dype anlegg, som er utstyrt slik at de skal være selvforsynt med vann og strøm i en krisesituasjon. Meløyvær fort hører nå under Sør-Troms Museum, som gir guidet omvisning på bestilling. Valhall på Krøttøy er et overnattingssted med alle rettigheter. De tilbyr også utleie av kajaker, båter og båtturer rundt i øyriket.

Det er bilvei i været, med bro mellom Krøttøy og Gårdsøya. Skiltingen på veien viser at man må passe opp for ryper. Det forteller tydelig hvor fredelig trafikken er der ute.

Etter to teltnetter i Meløyvær, tok vi hurtigbåten tilbake til Bjarkøya. Siden det var sommer og en del «innfødte med turister», gjorde båten en guidet tur forbi krykkjekolonien i Sundsvollsundet naturreservat. Naturreservatet ligger i fjellsida helt sør på Helløya like nord for Bjarkøya. Krykkjekolonien er en av få kolonier som ikke har hatt nedgang i bestanden.

På kaia i Bjarkøy dekket vi til lunsj på et rasteplass-bord på kaia før vi syklet videre. Dagens etappe gikk ca. 8 km til Camping Leirvåg på nordvestsida. Der fikk vi tilgang til service-rommet med toalett, dusj og kjøkken ved å ringe telefonnummeret på døra og betaling med VIPPS.

Vi plukket en stor kjele med blåskjell og spiste mens sola aldri rullet ned i havet. Påfølgende dag fikk vi regn da vi syklet tilbake til Bjarkøy

Nina med blåskjell

Blåskjellmiddag

Fra Russøya mot puben og Gårdsøya

sentrum. Vi ville se mer av Bjarkøy og teltet ved Bjarkøy Brygger med tilgang til service-rommet. Vi syklet alle veistykkene og noen gikk en tur opp til et utkikkspunkt på toppen av øya.

Riksantikvaren: «Bjarkøy har arkeologiske spor etter våre forfedre av et omfang og en variasjon som er sjelden i Nord-Norge. Kulturminnene innenfor fredningsområdet Austnes-Finntåga-Kalkåsen-Ramnfløya har stor tidsdybde og variasjon og viser hvordan området til ulik tid har hatt betydning som boplass, aktivitetsområde, tidlig jordbruk og gravplass. Kulturminnene består av tufter fra steinalder, rydningsrøyser, gravrøyser, gravfelt, boplasser og spor etter jordbruk.» Det er tilrettelagt merkede turstier i området.

Ferden videre kunne gått med sykkel gjennom den 3,2 km undersjøiske Kvernsundtunnelen mellom Bjarkøy og Grytøy. Den ble åpnet i 2018, sammen med de fire broene mellom Grytøy til Sandsøy. Vi valgte heller å fortsette med hurtigbåten tilbake til Sandsøy. Det ga mindre trim, men mer frisk luft. På Sandsøy stoppet vi på Gårdsbutikken på Aukvik Gård. Den var

Varselskilt Rype

egentlig stengt, men senior Anita Rubakk var hjemme. Hun åpnet for oss og orienterte litt om gården og drifta. Mannen på gården hilste også på og slo av en prat. Vi fikk spist lunsj i hagen og handla litt godsaker.

Sykkelveien videre gikk tilbake over Sandsøybruene til Grytøy. Fin vei og lite trafikk, men masse elg. En elg krysset fak-

tisk veien mellom meg og neste syklist. Samtidig hadde gjessene unger, så de løp dels over veien for å gjemme seg sammen med mora. Underveis prata vi med ei dansk dame som var bosatt på Grytøya. På Lundenes stoppet vi ved gartneriet for å sjekke jordbærene, men de var akkurat ikke modne. Derimot fikk vi bunkret litt mat og drikke på butikken og tok en kaffe utendørs i sola. Butikk finnes på Bjarkøy og Grytøy, så bunkringen planlegges etter det.

Siste natta leide vi stabburet på Røkenes Gård. Der var det mye historie i veggene. Senior på gården spanderte kaffe og vaffel og omvisning i hovedhuset. Turen ble avslutta tidligere enn planlagt, da himmelens sluser skulle åpne seg. En kort sykkel-

tur inn til Harstad før vi returnerte med hurtigbåten samme ettermiddag.

Fra ferjeleiet på Grytøya kan du sykle ca.15 km til Grøtavær. På strekningen passerer man gjennom Toppentunnelen som er 3989 m lang, smal og mørk. Tunnelen ble åpnet i 1996. Den etappen har vi utestående til neste gang...

Kilder:

«Sykkelguiden for Nordland, Troms og Finnmark fra 2009»

Nettside Sør-Troms-Museum, Wikipedia, Wikiwand, Riksantikvaren

Alle foto: Ellen Marie Ingulfsvann

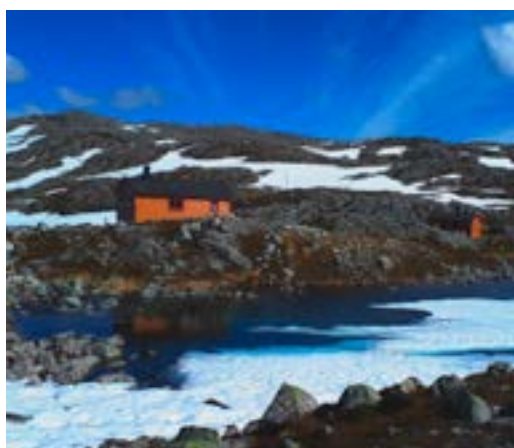

Mitt turtips

Tur til Ringvassbu

En av mine favoritturer i Troms går til Ringvassøy, og mer spesifikt til Ringvassbu. Jeg synes dette er en utrolig fin tur som byr på variert landskap og nydelig utsikt til fjellene rundt. I tillegg er det flotte muligheter for bading i vannet nedenfor hytta, noe jeg synes løfter enhver tur! Hytta er også et supert utgangspunkt for dagsturer, og det er relativt enkelt å komme seg dit. Likevel føles det som om man er langt unna byen og hverdagen når man er der, og uten lysforurensning kommer stjernene og nordlyset virkelig til sin rett i vinterhalvåret. Jeg synes det er utrolig flott å kunne komme fram til ei hytte, lage seg mat, og ta middagen ute under åpen himmel, for så å komme inn igjen og fyre i ovnen. Siden det er god plass på hytta er det en super tur hvis man er mange sammen, og særlig nå etter korona er det fint å kunne samles i fjellet igjen. Ringvassøya er et sted jeg stadig vil tilbake til, og jeg gleder meg til flere turer hit i årene som kommer!

Tekst og foto: Benedicte Havn Sivertsen

Ringvassbu med vann. Foto: Ellen Ingulfsvann

En fin start inn mot Ånderdalen

A walk in the park – Ånderdalen Nasjonalpark

Senjas nasjonalpark er viden kjent. Den ble vernet i 1970 og er 135 m² stor. Den besøkes av folk fra hele Europa og mange andre land og presenterer en fantastisk variasjon av naturen på «yttersida» og «innsida». Det er flere stier som er oppmerket fra flere kanter til parken, mest kjente er fra Tranøybotn. Rett over veien fra Norwegian Wild – gamle Tranøybotn camping er det parkering for Nasjonalparkens gjester.

Jeg ønsker å beskrive turen opp til Åndervatnet og videre opp til det litt ukjente Blåfjellet 699moh, med fantastisk utsikt over Nasjonalparken. Han som først foreslo å verne området i 1962, beskrev turen fra de ville fjellene, naturen og planteriket som så spesielt at den måtte vernes. Man starter på en grusvei i vel 2 km. Denne veien innover mot Ånderdalen ble laget for noen år siden. Benker og bålplasser er satt opp med jevne mellomrom. Etter en liten kilometer er det satt opp et toalettbygg som alle kan bruke. Denne første biten innover mot Åndervatnet er tilrettelagt for rullestolbrukere og barnefamilier med vogn. Grusveien ble blant annet utbygd for å minke slitasjen på naturen. Stiene har en ulempe at den blir bredere og bredere når folk går i våt natur og det blir gjørmete. Lettgått vei hvor man er i naturen etter første steg etter parkeringsplassen.

Grusveien går over til sti med klopper over myrene. Etter ca. tre kilometers gange entrer man Nasjonalparken. Denne delen av turen er forholdsvis jevn og fin å gå. Halvveis oppe mot Åndervatnet kommer

man til en plass som kalles for første Velta. Herfra blir stien videre innover litt mere kupert. Her er det tilrettelagt bålpluss med vedkubber og parkbenk å hvile seg på. Rett før første Velta er det et skilt som peker ned mot fossen i Ånderelva. Den ligner en trappefoss som er kraftfull og flott på våren og ved lengre tids nedbør.

Vel oppe med Åndervatnet 105 m.o.h., etter 6,5 km er det fine muligheter å slå opp telt og campe. Alt etter hvor tung sekken er, bruker jeg ca. to timer hit. Der er det ei hytte med tre sengeplasser. Den er så populær at hvis du skal overnatte der oppe er det greit å ta med et bittelite telt som backup. Parkforvalteren har hengt oppslag om å benytte seg av godsengene bare ei natt. Det er fordi at denne hytta ligger hvor stiene «Senja på langs» og «Senja på tvers» går. Åndervatnet er et knutepunkt og en sentral plass å campe for flere turmål. Treffer alltid folk her, vatnet ligger midt i parken. De som går disse turene, velger derfor å slå leir for natten her.

Åndervatnet og midtpunktet i Nasjonalparken

Litt kupert teltplass

Bålselvie

Utsikten fra Blåfjellet 699 moh.

Det første jeg gjør er å slå opp teltet, blåse opp madrassen og rulle ut soveposen. Jeg liker å slå opp teltet litt bortenfor hvor andre camper, så litt kupert ble det. Ønsker ikke å ha leirplass i nærheten hvor de andre ligger og snorker. Kjører fra Tromsø, så kan tenne bålet litt utpå ettermiddag, gjerne kveldstid om jeg må på arbeid først. Da er det ofte blitt tid for lettvinmat og ekstranæring fra Mack. Det som lettest tar fyr er greiner fra gamle furutrær, men de er FORBUDT å sage eller brette av. Furutrærne er nemlig vernet. Derfor har nasjonalparkforvalteren tilrettelagt for bålplasser. Det er alltid tørre vedkubber i skurene hvor man kan lage bål.

Det er 16 august 2019, vindstille, tynt skydekke hvor sola skinner gjennom. Er sliten etter kjøringen og gåturen, så tar tidlig kveld.

Neste dag, sola skinte, værmeldingen var bra. Kjente energien var på topp. Pakket en liten sekk med mat, vann og ekstra jakke for turen opp mot Blåfjellet 699 moh. Fra Åndervatnet fulgte jeg noen kilometere

stien «Senja på langs» mot Olaheimen. Jeg er godt kjent i parken så gikk av stien og rett mot toppen. Man får ei fantastisk utsikt et stykke over tregrensa. På turen oppover ser man lett hvor det er greit å gå, forserer ingen skumle og farlige partier. Tok mange bilder fra turen opp, men velger to flotte bilder.

Endelig på toppen ser man Selfjorden som strekker seg sørvestover og det berømte fjellet Kvænan til høyre. Et fjell som randoneere fra hele verden kommer for å bestige før snøen smelter på vårsemestret. Hvis man drar med motorbåt inn i fjorden så er fjellturen unnagjort på 6 km. Men ruta fra Tranøybotn – Åndervatnet – Blåfjellet er nesten 24 km tur-retur. Med to teltnetter var dette en overkommelig og behagelig tur.

En tabbe jeg har gjort i alle år er å ha feil innstilling på kameraet. Har stilt bildeutsnittet på 3:4 kunne gjerne hatt 9:16 som blir et bedre utsnitt på naturbilder. Alle bildene er fotografert på denne turen.

Tekst og foto: Anders Olsen, Tromsø.

På tur til Tussøya

Tussøya er ei øy som ligger ytterst i Kattfjorden på sør-vestsiden av Kvaløya. For å komme dit kan du ta buss eller kjøre til Sandneshamn eller Sommarøy for så å ta rutebåten M/S Skaaskjær ut til øya. Den går tre ganger pr.uke og på søndag ettermiddag (Se rutetabell).

Sommarøy - Tussøy - Sandneshamn

Gyldig f.o.m. / Valid from 01.01.2022

	Mandag		Onsdag			Fredag		Søndag
Sommarøy	0640	1630	0640	1100d	1630	0640	1630	1710
Tussøy	0655	1640d	0655	1115d	1640d	0655	1640d	1725
Sandneshamn	0700	1650	0700	1120d	1650	0700	1650	1730
Sandneshamn	0705	1700	0705	1125d	1700	0705	1700	1740
Tussøy	0710d	1710	0710d	1135d	1710	0710d	1710	1745
Sommarøy	0725	1725	0725	1150d	1725	0725	1725	1800

d) Signalanløp, vennligst kontakt fartøyet 2 timer før avgang/Arrival at signal. Call the vessel at least 2 hours prior to departure

Tussøya har hatt bosetting siden jernalderen og har ei spennende kulturhistorie. Nå er det fem stykker som bor fast på øya. Øya har et rikt fugleliv og en spennende flora.

Det er flere turmuligheter på Tussøya. På kartet vises det sti til Tårfjorden fra Bø, som er det vanligste turmålet for teltting og strandliv. Det er en lett tur over øya med gangtid på ca. en time.

Fra Tårfjorden kan man gå videre opp til Skaga for å komme høyere i terrenget og for å nyte fin utsikt mot Håja og øyriket rundt. Motsatt side av Tårfjorden er Bondalsaksla. Det er en overkommelig tur opp dit og fin utsikt utover havet derfra også.

En annen mulighet er Gjemseheimen. Det er ei nydelig lita strand med mye spennende skjell å finne og plass til telt. Da tar man til venstre ved kaia og passerer det bebodde området på øya og går mot Stanghaugen. Der slutter veien og man fortsetter på sti ca. en kilometer. Man passerer flere små strender bortover her. Man kan også gå videre utover til Klubbvika fra Gjemseheimen. Da får man utsikt ut over storhavet. Men der er det er ikke så gode telt-muligheter.

Fra Gjemseheimen kan man gå opp i høyden (kode 86) og ta turen til Mannskaret og Mannskarvika (se kartet). Her finnes det ei vik med store steiner og et sagn om at det skal være en skatt i ei hule her.

Stort sett lettgått terreng på Tussøya, men på yttersida av øya er det mange bratte skrenter.

Det kan være lurt å ta med vann, da det er lite bekker på øya og ut på sommeren tørker de som oftest ut.

Tekst og foto: Svanhild Dalberg

Jo mere vi er sammen

Topptur - Foto: Monica Mikalsen

Turlagskontoret har mottatt flere som etterspør fellesturer og langtidsoversikt over disse. Hvorfor er det ikke lenger program over sesongens turer i Fjellvåken? Hvorfor er det så få turer som annonseres på nettet? Er fellesturenes tid forbi, tok koronaen knekken på denne delen av turlagets virksomhet?

Nei, i dette tilfellet er nok koronaen relativt uskyldig. To år med nedstenging snudde ikke akkurat trenden, men nedgangen i antall fellesturer, både toppvarianter og bortovervarianter, var merkbar før det. Turlaget mangler rett og slett aktive turledere. Hva skjedde?

Før - og nå

Folk er folk, og har nok like lyst til å samles om å gjøre hyggelige ting i lag, like mye nå som før. Det har imidlertid utviklet seg en

rekke krav til utdanning, godkjenning, sikkerhetsforanstaltninger, risikoanalyser og rapportering, noe som for mange turledere, både tidligere og prospektive, kan oppleves som vel voldsomt for en innsats som gjøres på fritiden. Ansvaret kan kjennes stort, særlig på litt mer krevende turer, dersom man opplever at man forventes å garantere for alles sikkerhet. Tid kan nok også være en faktor for mange. Imellom jobb og hverdagens mange krav kan det å stille som turleder for folk man ikke kjenner stå langt nede på listen over ting man vil bruke fritiden sin til.

Om å bygge kultur for samhold

Det mest prekære er nok likevel frafallet av et levende miljø. Det er mye hyggeligere – og lettere på alle plan – å planlegge og gjennomføre en tur der man er flere turledere sammen. Da er man flere om oppgavene og flere som kan bidra til å sørge for mest

Gråtind – foto: Marianne Olsen

mulig sikker, trygg og hyggelig gjennomføring. Miljøet, slik det er i dag, er ingenlunde dødt, men det jobbes med å få på plass gode strukturer for å utvikle det og gjøre det bredere, inkluderende og solid. Det skal være lett å bli med og bli kjent, slik at man lett finner noen å dele lederskapet med på de turene man ønsker å ta.

Felles møter og sosial samling

Før sommeren blir det et felles turleder-møte, rett i etterkant av den siste kursrunden for de nye sommerturlederne, slik at alle kan få sjansen til å møtes og dele erfaringer – og kanskje enes om flere turer i lag, der de nye kan være med å prøve sine ferdigheter. Til høsten ønsker vi å arrangere en turladersamling der turlederne får være på tur ilag, og får anledning til å diskutere felles anliggender.

Vi satser også på at Karibu i Lakselvbukt, når hytta står klar, kan bli et sted turlederne kan bruke til samlinger av ulike slag.

Tur er gøy

Det finnes mange former for turer, alt fra enkle ettermiddagsturer på et par timer i

nærområdet til overnattingsturer og bratte topturer. Noen turer krever bilkjøring og krevende logistikk, andre kan tas med utgangspunkt i dørstokken hjemme. Slik kan enhver arrangere turer som passer til egen tid og ferdighetsnivå som turleder. Turlaget vil gjerne by på mange slike varierte turer, men det kan kun realiseres om vi har folk med oss som vil arrangere dem. Turledelse skal være lystbetont, og sjansen for det øker trolig jo flere vi er sammen. Vi håper riktig mange av dere vil være med å bygge et godt miljø for turledelse, uansett nivå, slik at Troms Turlag igjen kan by på et variert program – sommer som vinter.

Har du lyst til å prøve deg? Ta kontakt med Turlagskontoret for informasjon om kurs og muligheter, og så inviterer vi deg med på neste turledermøte. Hjertelig velkommen!

Tekst: Christine Smith-Simonsen, leder for DNT Vandring Troms

En annen tur – et annet sted

To fugler i hånden ... Foto: Ellen Marie Ingulfsvann

Av Nina B. Cheetham

Med rullesteinsryggen mot Skagerak, som skjerming for skjærgården innenfor, ligger den der, ved innseilingen til Kragerø i Telemark. Jomfruland, øya som steg opp fra havet, er en 7-km lang forhøyning i raet som omslutter Skandinavia og som ble formet av isen for millioner av år siden.

Deler av det samme raet forsvinner i havet ved Mølen og Brunlanes i Larvik kommune, for så å stige opp som Jomfruland. Navnet er først registrert på 1500-tallet, og historien forteller at det kommer av at nonner fra Gimsøy kloster brukte øya som hvilested om sommeren. I dag er Jomfruland en del av Jomfruland nasjonalpark, en marin nasjonalpark opprettet i 2016. Øya er en spennende blanding av sandstrender, fruktbar jord og kulturlandskap, rullesteiner, svaberg og

en fantastisk eike- og hasselskog. På yttersida raser dønningene og havet står rett på, så kystgrana gjør seg så liten den kan i vinden. På innsida ligger holmer og skjær, lunt og trygt. Ved Tårntjernet fant malere inspirasjon, Theodor Kittelsen har malt noen av sine mest berømte bilder på Jomfruland. Fugleforskere og ornitologer har fuglestasjon og fugletårn her for å overvåke og forske på de store mengdene av trekkfugl som passerer Jomfruland vår og høst. Over 300 arter er observert her. Jomfruland har også to karakteristiske fyrtårn midt på øya, på øyas høyeste punkt, 20 m.o.h. Det eldste fyret er fra 1839 og er ikke i drift i dag. Fyrstasjonen ble automatisert i 1991 og er vernet av kulturminneloven.

Som opprinnelig telemarking har jeg alltid vært tiltrukket av Jomfrulands skjønnhet og variasjon. Jeg har besøkt øya helt fra tidlige barneår. Nå var tiden kommet til å vise Jomfruland til venner fra Tromsø!

Slutten av april er en flott tid på Jomfruland. Da blomstrer hvitveisen og fugletrekket er godt i gang. Dessuten er det fint å reise dit før sommersesongen, færre turister gir mere ro!

Planleggingen var i gang! Lesere av Fjell og Vidde la kanskje merke til at DNT Telemarks hytter på Øytangen/Jomfruland ble presentert i nummer 2/22. Hyttene var ikke ledige de dagene vi ønsket, men vi fikk nydelig og rimelig losji i ei kystledhytte, den tidligere fyrvokterboligen, ved tårnene. Så var det sykler da, øya er perfekt for rolig sykling på trafikkfrie grusveier. Sykkel-Knut leier ut sykler så det var null problem. Han holder til i veikrysset ved tårnet, like ved fergeanløpet på Tårnbrygga. Ferga «Kragerø» tok oss ut om ettermiddagen, turen tar ca. en time fra Kragerø, inkludert anløp på andre øyer i skjærgården. I løpet av fergeturen får man et lite innblikk i den massive hyttebyggingen i kommunen, men det er en annen historie. Vi kunne sitte på dekk med medbragt kaffe og bruke kikerten flittig underveis. Ferga har to anløp på øya, Tårnbrygge og Åsvik brygge.

Innlosjering med matposer og utstyr, union begeistring over rommene våre, vandring til Tårntjernet og solnedgang i vest, middag og hyggelig prat; for en start!

Neste dag tilbød morgenbad for de som ønsket det, deretter frokost og henting av sykler hos sykkel-Knut, en jovial og hyggelig mann som byr på seg selv. Så syklet vi nordover mot «hvitveisland». Langs veien ligger det småhus og noen få hytter, men de fleste av de ca. 60 fastboende bor sør på øya. Beitemark og eikeskog er inngjerdet med steingjerder og grindene må lukkes for å holde beitedyra der de skal.

Hvitveisen er et kapittel for seg. Eike- og hasselskogen, som i seg selv er eksotisk for oss fra nord, er teppebelagt med denne vakre blomsten, et nydelig syn. Og midt blant hvitveisen, tre beitende rådyr. Det ble

Hvitveis. Foto: Ellen Marie Ingulfsvann

Sykkelknut. Foto: Ellen Marie Ingulfsvann

Øytangen sjøbua. Foto: Nina B. Cheetham

Utsikt mot Skadden. Foto: Øystein Overrein

To tårn. Foto: Øystein Overrein

Ruth Ellegård. Foto: Nina B. Cheetham

Kystgran. Foto: Øystein Overrein

tatt et par bilder! Vi syklet videre mot Øytangen der en skoleklasse på leirskole koste seg i sola.

Så var det fuglestasjonen og fugletårnet da! Fuglestasjonen ble opprettet i 1972 og drives av Birdlife Norge - avd. Telemark. I 2021 ble det nye observasjonstårnet åpnet, et flott sted for å stå å skue utover i håp om å få sett en sjelden art, eller en helt vanlig, uvanlig fugl for den saks skyld. Hvis du er en veldig ivrig fuglekikker, kan du overnatte i et krypinn på en av avsatsene. Mellom busker og kratt er det satt opp nett for å fange fugler for ringmerking. To gransangere hadde fløyet i et av nettene da vi gikk forbi, de fikk vi se på nært hold. Ellers var det færre fugler på trekk på grunn av vedvarende nordavind. På artsobsservasjoner.no kan du se alle artene som passerer i løpet av perioden. Vi observerte blant mye annet masse grågås, allerede med store ungekull.

Kafferast og botanisering mellom busker av vivendel, nyperoser og slåptorn, før vi syklet hjem for å spise sein lunsj. Senere sykling sørover på øya, forbi gårder og kulturlandskap, til Yttersidavegen og vandring på rullesteiner ut mot sydspissen «Skadden». Både nordenden «Kråka» og «Skadden» er forbudt område i hekkese-

songen. Fortsatt sol og vakkert, et sant eventyr egentlig!

Vel hjemme ved fyret møtte vi på en blid dame som viste seg å være Ruth Ellegård, oppvokst på øya og drifter av de ubetjente DNT - hyttene på Øytangen (oytangen@dnt.no, Tlf. 48138294). Hun ventet på en gruppe som skulle få omvisning i det eldste tårnet, og kunne fortelle at Øytangen har ca. 7000 overnattingsdøgn i året. Det er sannelig noe å strekke seg etter! Vel, vel, for oss var det absolutt grunnleggende behov som kom først, en GT etterfulgt av deilig middag. Og sannelig, mens vi koste oss med maten, kom det tre rådyr som fant sitt kveldsmåltid i fyrvokterhagen.

Alt har en ende, og neste dag var det retur til Kragerø og videre nordover og hjem etter hvert. Jomfruland lever i minnet når jeg i skrivende stund kikker ut på dansende snøfugg utenfor vinduet og synkende gradestokk langt ut i mai. Kanskje vi har fått en mer vårlig vår når du leser dette, eller hva med sommer? Ta kontakt hvis du ble inspirert til å dra!

Kilder: Jomfruland.no, Norsk fyrhistorisk forening, Norgesnasjonalparker.no

Årsmøtet i Troms Turlag 2022

Av Nina B. Cheetham

Digitale møter – bare et fjernt minne da vi ankom hotellet der Troms Turlag har avholdt årsmøte så lenge vi kan huske. Kjente fjes møtte oss ved inngangen til festsalen, medlemslister ble oppdatert i det vi entret rommet og kunne finne plassene våre med utdelt stemmekort i hånda.

Et herlig syn av bannere med DNT logo og årsmelding på storskjerm, her var det bare å konstatere, gamle tider er tilbake. Etter at formaliteter som valg av møteleder, tellekorps og godkjenning av innkalling var overstått, fikk vi en velkomsttale av styreleder Arnulf. Der trakk han blant annet nok en gang frem den utrolige frivillighets- og dugnadsånden som preger Troms Turlag.

Han pekte imidlertid på at denne ikke kan utnyttes i det uendelige, noen oppgaver må nødvendigvis settes bort til profesjonelle.

Neste post på programmet var presentasjon av en innholdsrik og imponerende årsmelding. Gjennom detaljer fra alle undergruppene, inkludert hyttedugnader og turaktiviteter, fikk vi se beviset på all frivilligheten i turlaget. Godkjent ved akklamasjon!

Kaffe, te og rundstykker ble fortært halvveis gjennom møtet, og pausetida ble alt for knapp for alle man ønsket å snakke med, møter man ikke visste at man hadde savnet.

Regnskap, budsjett, valg og æresbevisninger; faste poster på et årsmøte, sto på sakslista. Økonomien er det ingenting å si på, en bemerkning fra salen om hvorvidt styret hadde en «hang» til sparing fikk smilene frem. Da kunne styreleder forsikre om at

Torkjell Naterstad med diplom. Foto: Lin Olsen

planene er mange, blant annet bygging av Karibu ved Laksvannet, ny hytte på Nonsbu og nytt uthus på Gasgas. Da får nok pengene bein å gå på.

Det var kommet inn en enkelt sak til årsmøtet utover de vanlige årsmøtesakene. Saken handlet om forhåndsbestilling av senger, en praksis som startet som en del av smitteverntiltak. I tillegg ser styret dette som et ledd i å redusere forekomsten av ikke-betalende hyttegjester. Forslagsstiller fremmet forslag om å avvikle regelen med forhåndsbestilling av senger bortsett fra på de bynære hyttene rundt Tromsø. Forslaget utløste en saklig og god debatt godt ledet av møteleder Alf Iver Kinge.

Forslaget falt mot to stemmer, dermed fortsetter praksisen med at man forhåndsbestiller seng på de hyttene man planlegger å besøke. Da er man sikret seng på hytta uansett ankomst, vel og merke hvis den skjer før kl. 21.00. Forhåndsbestilling utelukker ikke at man kan dra på TT hytter uten å bestille, men man kan da risikere å måtte sove på madrass på gulvet til tross for tidlig ankomst på hytta. Se for øvrig regler for hyttebestilling på TT sine nettsider.

Ordningen vi bli evaluert etter tre år.

Valget foregikk uten dramatikk. Styret ble gjenvalgt, endringene kom på varaplassene. Morten Olsen rykket opp til 1 vara da Tine Mikkelsen har fratrudd. Dermed ble Andre Lind 2 vara og Inger Lise Kveldro ble valgt til 3 vara.

Årsmøtet ble avsluttet med hedersbevisninger. Den Gylne Varde ble tildelt tidligere styreleder Hilde Grimstad og hyttetilsyn på Stordalsstua Torgrim Naterstad. Tegnet tildeles av årsmøtet etter innstilling fra styret til medlemmer som har gjort en særskilt innsats for TT. En behørig presentasjon av de to levnet ingen tvil, anerkjennelsen er vel fortjent! I redaksjonen er vi heller ikke overrasket over at ildsjel og 80 års jubilent Valter Jensen, presentert i forrige nummer av FV, ble beæret med æresmedlemskap for sin årelange innsats i Troms Turlag. Blomster og applaus ble alle tre til del!

Hilde mottar velfortjente blomster

Valter mottar velfortjent blomster

Sigrid Rohde

– Årets Villmarking

«Sigrid på jakt» Foto: Kjell Bjørhusdal

En presentasjon basert på telefonintervju,
«saksing» fra media og tidligere møter

Av Ellen Marie Ingulfsvann

Årets Villmarking er en pris som siden 2008 er delt ut av organisasjonen bak den store villmarksmessa Camp Villmark. Kåringen handler om å gi anerkjennelse til personer som inspirerer både unge og voksne til å komme seg ut på tur.

Sigrid Rohde fikk prisen «Årets Villmarking» 2022 for sin innsats for å fremme

Utendørsterapi innen rus og psykisk helse. Sigrid er utdannet sosionom, kunst og uttrykksterapeut, personal og organisasjonsutvikler og er godkjent Motiverende Intervju TNT (training new trainers).

Når jeg skriver «intervju», er ikke det helt korrekt. Det er 1 ½ time intens formidling pr. telefon. Hun forteller historien sin på inn-og ut-pust, full av inspirasjon og ferske opplevelser og inntrykk. Sigrid sitter på hytta på Valøya ved Snåsavatnet og skulle helst vært ute og fyrt opp stampen til seg selv og besøkende. Hun venter på blant annet en fotograf fra Fjell & Vidde. Hun har

nettopp kommet tilbake fra Camp Villmark og en tur innom venner på Rolstad gård for å «lande». Deretter noen jobbopdrag og nå hytta.

Sigrid «brenner» for bål, friluftsliv og utendørsterapi.

Sitat Sigrid: «Det er få bivirkninger av friluftsliv. Det å mestre motbakkene i naturen gjør noe positivt med selvtilliten. Det skaper tro på at man kan klare andre typer motbakker i hverdagen. Man får konkret bekreftelse på at man klarer det, en indre ro og trygghet på at det er håp og muligheter, ikke bare begrensninger. Vi har vel alle kjent på dette, hva som gir oss påfyll og hvordan vi kjenner oss etter en tur. Vi blir fulle av inntrykk, tankene klarer, lettere til sinns og roligere, mer glede og mer energi».

Folkehelse, forebygging og forandring, naturen ligger der og vi har tilgang til den. Naturen kan være den lille nære ved huset eller den større lenger unna. Den gode følelsen av å oppdage grågåsa på jordet eller fargen på himmelen. Samboeren Kjell gjorde henne mer oppmerksom på tilstedeværelsen og det å være alene i naturen. Finne det lille rommet i stillhetslykke. Når du slipper tankekjøret og kjenner på «her og nå». Bare være, bare sitte ved bålet med kaffekoppen og lytte, lukte, nyte og fange detaljene. Sigrid vil ut av «kontoret» og de fire veggene. For da skjer det noe; hun lister opp alle de gunstige effektene av Utendørsterapi. Vi trenger en pause fra hverdagen for å få tid til å kjenne etter ro og til å reflektere. Vi blir mer tilstedeværende, kjenne på nærværet og oppmerksomheten, samt at konsentrasjonen øker. Vi får dypere kontakt med egne tanker og følelser.

Det skader jo heller ikke at vitenskapelig forskning dokumenterer dette.

«Sigrid i Gapahuken» Foto: Marit Bjørhusdal

Ole Nergårdstua. Foto: Ellen Marie Ingulfsvann

Sigrid og Ann Kristin i sofaen. Foto: Ellen Marie Ingulfsvann

Å være i natur

Sitat fra Psykologisk Tidsskrift: «Menneskets avhengighet til Natur» av Are Malvik. «Opplevelser av natur kan hjelpe med å styrke aktivitet i den høyre hemisfæren i hjernen, som er en forklaring på prosessen som oppstår når folk «klarner hodet» ved å gå en tur i et naturlig miljø (Maller et al., 2006). Å være i naturen kan gi folk energi (Ryan et al., 2010). Det finnes evidens for at naturen er et styrkende miljø for mennesker, et miljø som reduserer mental utmattelse (Kaplan, 1995). Ifølge Kaplan krever et miljø fire kvaliteter for at det skal kunne kalles styrkende: En følelse av å være borte fra ens vanlige setting, oppmerksomhet mot noe uten at man tenker over det, følelsen av å være en del av en større helhet og om omgivelsene tilfredsstillende ens tilbøyeligheter for ulik atferd. Hartig, Mang & Evans (1991) sammenlignet styrkende effekter av å gå i et naturlig miljø, i et urbant miljø og å slappe av i en lenestol. Studien viste sterk evidens for at opplevelser i et naturlig set-

Sigrid mottar prisen, fotografert sammen med Per Anders Iversen fra Camp villmark. Foto: God Morgen Norge, TV2

ting har styrkende effekter ettersom de tilfredsstillende de fire kvalitetene».

Friluftsliv er i sin ytterste konsekvens helsefremmende. Sigrid spør og svarer selv: Hvorfor skal vi drive med Utendørsterapi? Det er flere samtidige effekter og hun lister opp psykologiske effekter som å realisere seg selv, og at vi styrker selvbildet vårt og kjenner velvære. De sosiale effektene som vennskap og kommunikasjon, tilhørighet, medfølelse og respekt vil utvikle seg. Mens de fysiske effektene gir seg utslag i bedring av utholdenhet, motorikk, styrke, balanse og koordinasjon. I neste omgang gir det seg uttrykk i lavere angstnivå og depresjon, utvikling av flere positive følelser, redusert stress og blodtrykk, kreativiteten øker og man tenker mer konstruktivt rundt problemer.

Hovedbudskapet er: «Naturen er terapeuten. Vi må være regissøren i dette rommet. Terapeuten er ikke hjelperen, hjelperen er NATUREN.»

Sigrid jobber ved Kompetansesenter Rus Midt-Norge (Korus), sammen med tunge aktører som Nasjonalt Senter for psykisk lidelse og Kompetansesenter for bruker erfaring og brukermedvirkning i Trøndelag. Samt Medvandrerne- forening for rusbrukerne. Det gir henne en unik posisjon til å kunne påvirke innenfor rus og psykiatri i kommunen. Under Camp Villmark møtte Sigrid Rohde Dag Terje Solvang, generalsekretær i DNT, og Are Lerstein, eks-narkoman og oppstarter av prosjektet «Medvandrerne». De hadde samtaler om hvordan bruke naturen som terapirom og friluftsliv som metode for behandling av rus og psykiske helseproblemer. Målet er å «bygge broer» mellom offentlig og frivillig sektor. Hun håper at flere organisasjoner knyttet til helse også vil ta til seg budskapet.

Sigrid er født på Steinkjer i Trøndelag og vokste opp i en natur- og turglad familie. Som ungdom kom hun inn i et miljø med

jegerinteresser og fuglehund. Så oppdaget hun hytte til hytte-turene og fellesskapet der. Hun har bodd mange år i Tromsø og jobbet på Færingen Terapeutiske Samfunn. I 2002 flyttet familien til Levanger. Sigrid har brukt naturen til å hente energi og glede hele livet, hun jakter, fisker og går turer. Hverdagene tilbringes for det meste uten-dørs- ved huset, i fjæra og skogsturer. Der Sigrid er, er det alltid et bål og alltid en samtale rundt bålet. Hun elsker å dele opplevelsene og er også en flittig formidler på Facebook.

Siden nyttår har hun rukket to lengre opphold i Steigen, Tranøy og omegn, og har vært frivillig i Femundsløpet og Finnmarksløpet. Hun har vært flere turer på hytta på Vannøya, på skitur i Dividalen og på Børgefjell, Camp Villmark ved Drammen og på hytta ved Snåsa-vannet. Samt nærturer rundt Levanger. Hun prioriterer å jobbe redusert stilling for å leve det livet som gir mening.

Indre Troms og Dividalen er helt klart et av hennes favoritt-områder som hun stadig vender tilbake til. Sigrid og Kjell delte naturen og turlivet og fartet mye rundt der. Kjell døde i september 2021 etter en kort sykdomshistorie. Naturen hjalp dem gjennom den siste tiden hans. Sigrid førte han inn i naturen med bål og nærturer, musikk og stillhet. På slutten kjørte hun senga hans ut på verandaen for at han skulle få det best mulig. Ole Nergård-stua er blitt familiens minnested. Sigrid, familien og nære venner var der inne i påska. Datteren med kjæreste og vennene var inne på Vuoma og fikk noen røde, gilde røyer fisket fra Kjells telt. Sigrid hadde stillhetsdøgnet med fossekallen og gammelskogen ved Ole Nergårdstua. Familien hadde en minnestund ved bålgrua som hyllest til Kjell og deres villmark.

Gi liv til livet og let etter sola i hjertet.

Høyt og Lavt i Nord-Troms

Dette blir årets prakt-bok for alle som ønsker å utforske turmulighetene i Nord-Troms. «Høyt og lavt i Nord-Troms» er en bok som gjennom 360 sider beskriver en rekke spennende turer i de fire Nord-Troms-kommunene Kåfjord, Nordreisa, Skjervøy og Kvænangen.

Boka har samlet mange av turene som har vært med siden starten av Ut i Nord i 2015. Hvert eneste år siden den gang har aktiviteten økt både i deltakelse og antall gjennomførte turer, og ingenting tyder på at det skal snu.

Det er ikke bare rene turbeskrivelser som er med, men også veldig mye interessant historie og faktaopplysninger rundt turene. Og ikke minst, intervjuer med og artikler om turfolket i Nord-Troms - de som går på tur og de som gjør turene mulig.

Utgiver av den nye turboka er Nord-Troms Friluftsråd. Friluftsrådet har fått Jan R. Olsen til å produsere boka. Olsen står bak flere natur- og turbøker fra Nord-Troms. Med på laget har også fotograf og turmann Trond Østvang fra Skjervøy vært. Han har sammen med Olsen bidratt med mange flotte turbilder og mye av teksten.

Tredjemann i redaksjonen er leder for Nord-Troms Friluftsråd, Hugo Tingvoll. Han har vært redaktør for prosjektet, og levert både bilder og mange av tekstene.

Men det er ikke bare de tre i redaksjonen som har bidratt til boka. Til sammen har 100 ivrige turgåere deltatt med flotte turbilder fra regionen. Boka ville ikke blitt den samme uten dem. Så og si alle turer er illustrert med flybilder, der detaljert rute er tegnet inn. På den måten får man en god visuell oversikt over hvor turen går.

I forordet til boka skriver leder av Nord-Troms Friluftsråd, Hugo Tingvoll blant annet: Går det som vi håper, så vil boka fungerer som en døråpner. Vi trenger ofte «gulrøtter» og tips om hvilke muligheter som finnes der ute. Naturen er her. Det samme er Ut i NORD. Og her er boka. En perfekt pakke for å få enda flere ut på tur.

Boka vil være i salg i løpet av mai 2022

Tekst: Trond Østvang
Foto: Siv Marita Karlsen

Gratulere med dagen

Hanna Rivertz Bockelie er 80 år

Hanna har lang fartstid i Troms Turlag. Det er ca. femti år sida sykepleieren fra Lyngen forlot Aker sykehus og begynte å arbeide på Regionsykehuset i Tromsø. Den turglade unge damen meldte seg straks inn i TT. Hanna ble lagt merke til, og i perioden 1975-79 fungerte hun som sekretær. Seinere ble hun valgt til leder (1988-89). Hanna var styremedlem i perioden 1996-2000. Hun kan også smykke seg med æresmedlem-tittel!

Hanna møtte sin Bjarne tidlig på 70-tallet og ettersom begge hadde ild-sjel-gener, var det naturlig at de ønsket å gjøre en innsats for turlaget. Det ble tilsynsjobb på Golda. Hytta ble oppført i 1972, og Bockelie-paret har vært tilsyn der sida 1984. Med andre ord; om to år har de vært tilsyn i imponerende 40 år. Slå den!

Alle TT-hyttetilsynene legger ned ufattelig mye tid og krefter i arbeidet med vedlikehold av hyttene. Det er vel bare de sjøl som vet hvor mye av fritida som legges ned i tilsynsjobben. Å sjau sammen med andre er både veldig hyggelig og ekstremt nyttig. Det har tilsynene på Golda erfart: Hver høst inviteres venner og kjentfolk til stor dugnad på hyttetunet. Da blir det meste endevidt, vaska, skurt, lakka, malt og flikka på.

Som kjent har det vært to store arrangementer som har samlet mye folk og hvor Golda har vært base.

I 1992 ble Nordkalottleden offisielt åpnet ved et arrangement ved Treriksrysa. Det norske og svenske kongehus og den finske presidenten var til stede.

I 2018 hadde NRK programmet Monsen minutt for minutt, hvor avslutninga var lagt

Hanna og Bjarne

Mens vi venter på båten

til Golda. Da var Hanna og Bjarne vertskap sammen med en stor dugnadsgjeng.

Vi ønsker Hanna hjertelig til lykke med 80 år!

Tekst og foto: Jorunn Mørkved

Fra redaksjonen

Når dette leses, er sommeren forhåpentligvis innen rekkevidde her i Nord også. Fjellvåken byr på fristende turfor-slag både i nærområdet og lenger vekk. Kanskje du skal utforske Ånderdalen nasjonalpark i sommer eller ta sykkelen fatt på øyhopping?

Sommeren gir mange muligheter, det er bare fantasien som setter grenser. Hyttene våre ligger klare til bruk, og selv om det er innført hyttebestilling bør ikke det stoppe spontane turer. Regelen om at «alle får

» gjelder fortsatt! Hvis du ønsker sam-vær med andre og turer med en trygg turle-delse, kan du sjekke sesongens turprogram på TT sine nettsider.

Striden om Trollvassbu har nå fått sin avgjørelse i Høyesterett, la oss håpe det har gått godt slik at vårt kjære styre kan få ro til å jobbe med andre ting.

Fortell gjerne om sommerens opplevelser til oss i FV, neste nummer kommer ut i slut-ten av november. Vi tar fortløpende mot bidrag.

Nytt fra kontoret

Turbosongen starter 1. juni!

Bli med oss på 5 turer med Turbo!

Turbosongen starter 1. juni, og vi legger ut poster etter hvert som det blir tørt i marka.

Dette er barnas egen Ti på topp-ordning, oppkalt etter Barnas Turlag sin maskot, fjellreven Turbo. Ungene kan gå fem turer og bli Turbo, eller gå ti turer og bli

Superturbo! Det er lekende lett å være med på 5 turer med Turbo, og du trenger heller ikke være DNT-medlem for å delta. Samle koder og meld dere på premieutdeling i deres Barnas Turlag innen 15. oktober. Så lover Turbo premie! Se mer info på Turbo sin nettside: <https://troms.dnt.no/5-turer-med-turbo/>

Registrering i besøksprotokoll på hyttene

- ◇ Vi minner om at alle som bruker hyttene SKAL skrive seg i besøksprotokollen, selv om man har forhåndsbestilt seng via nett. Dette er også for egen sikkerhet, da politi og redningstjeneste vil ta seg inn i hyttene og sjekke besøksprotokollen ved en eventuell leteaksjon.
- ◇ For de som ikke har forhåndsbestilt seng, tjener besøksprotokollen som kø-ordner; ledige senger (etter kl. 21) tildeles de som er innskrevet i protokollen i kronologisk orden.
- ◇ Når grupper bruker hyttene skal ALLE navn skrives inn i protokollen.

Hytter

- ◇ Nonsbu er stengt på ubestemt tid pga. brann.
- ◇ Trollvassbusaken ble anket til Høyesterett og var berammet til 3. mai. Dom forventes kunngjort innen juni.

Smånytt

Merkeutvalget:

I år er det ikke planlagt store prosjekter, men flytting/oppsett av et par skiltstaurer med skilt, samt oppfrisking av tekst på noen gamle tre-skilt skal gjennomføres. Hvis det meldes om skader i vårflommen, kan det bli større prosjekter.

Merkeutvalget har hatt møter med det

nyetablerte bruutvalget og planlegger grundig inspeksjon og statuskartlegging på flere bruer i løpet av ettersommeren/høsten. Dette gjelder først og fremst bruene i Rostadalen. Dato er i skrivende stund ikke fastsatt. Informasjon om resultatene av disse inspeksjonene vil bli formidlet til publikum etter hvert.

Forsida: Kajakker i Meløyvær. Foto: Ellen M. Ingulfsvann

Vi ønsker alle velkommen innom Turlagskontoret til en hyggelig prat

Neste nummer av Fjellvåken kommer ut i nov/des. Frist for inn-sending av stoff til FV: Vi tar imot stoff fortløpende.

I redaksjonen Nina Cheetham og Ellen Marie Ingulfsvann

- ◇ E-post: troms@dnt.no
- ◇ Hjemmeside: www.troms.dnt.no
- ◇ Nå er vi også på Facebook. Troms Turlag – DNT.
- ◇ Redaksjonen i Fjellvåken ønsker stoff fra Turlagets medlemmer. Manus kan sendes til Turlagets adresse.
- ◇ Adresseendring meldes direkte til Turlagskontoret.

